

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. Pauli Segneri Societatis Jesu Brevis Vitæ Historia
cum ejusdem Concordia Quietis & Laboris in Oratione,
Expositione in Psalmum Miserere, Considerationibus de
Inferno, Expositione Cantici ...**

Massei, Giuseppe

AUGUSTÆ Vindel. & DILINGÆ, 1707

VD18 12383155

§. III. Disciplinis altioribus studet, & in Concionatorem formatur.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47773](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-47773)

torem egit: & compluribus annis supremum in Societate Magistratum gessit. Non parùm timuit primis diebus Pater Oliva, ne genus ille tam excitatus rigori Disciplinae religiosae ferendo non esset: sed citò is metus desuit, dum non absque solatio animadvertit, illum indolis vigorem tironi pro calcari tantùm esse, & incitamento, ad viam spiritus alacrius velociusque currendam.

§. III.

Disciplinis altioribus studet, & in Concionatorem formatur.

Perducto ad finem tirocinij biennio, non potuit Paulus consuetis se votis DEO adstringere; cùm nondum explisset annos ad eam rem legibus nostris requisitos: putabatur enim, quando ad Tirones accessit, aliquot menses numerare ultra eos, quos re vera numerabat: cognito proin hoc errore expectare tantisper oportuit ætatem legitimam, & interea ad Romanum Collegium recolendae Rhetoricæ illum mittere, in quo dein etiam Philosophicis Disciplinis excultus est. Eo loco & tam spectabili in theatro semper clariùs egregiæ ejus animi dotes emicuerunt, sic ut semper Magistri ad functiones illustris illius Arademiæ maximè conspicuas eo uterentur. Emensus Philosophicum stadium eodem in Collegio Grammaticæ præceptis teneram ætatem informare jussus, eâ laboriosâ provinciâ tribus annis integris defunctus est. Sed cùm amplæ Pauli menti non sufficerent occupationes Scholæ, eodem tempore se impendit Italicè reddendæ secundæ Decadi P. Famiani stradæ de Bello Belgico, quam is author stylo latino laudatissimo vulgaverat: & verò etiam lucem publicam aspexit is

partus præfixo Interpretis ipsius nomine. Id autem spectavit hoc suo labore Paulus, ut Hetrusci idiomatis elegantiam imbiberet penitiùs, itaque se ad Concionum sacrum munus magis idoneum redderet, ad quod inde à primis annis, ut ante indicabamus, tanta propensione ferri visus est. Perrexit autem tanto studiosius ad id se muneris parare, cum P. Vincentius Carafa sanctæ memoriæ toti nostræ Societati Præpositus, auditâ unâ ipsius Concione, quam fortè in tricenario, more Scholasticis nostris usitato, dixerat, tantopere captus est, ut vocatum ad se Juvenem paternâ humanitate alloqueretur, & sacro quopiam donatum munusculo, suæ in eum benevolentia argumento, excitaret ad talentum, quod à DEO acceperat, non occultandum, sed eo strenuè utendum. Diceret omnino ad sacram coronam, sed ita diceret, sicut tum dixerat, nec ambigeret, quin DEUS conatibus & laboribus ejus esset adfuturus. Ultimam porro manum huic operi admovit P. Sfortia Pallavicinus, qui aliquot post annis ob insignia in Romanam Ecclesiâ merita ab Alexandro VII. Pontifice Vaticanam Purpuram admittere compulsus est. Magno semper & singulari prorsus studio ferebatur magnus iste vir ad eos juvandos formandosque, quos præ ceteris idoneos agnoscebat ad magna pro DEI gloria efficienda. Is cum in Pauli animo dotes tam præclaras & naturæ & gratiæ introspeisset, magnopere erga illum affici caput, fovitque deinceps constantè eum animi sensum, certus nihil omittere, quod solo tam fecundo percolendo facere videretur: cuius se rei præclara paulo post occasio obtulit: eum enim in Theologicis Discipulum nactus, non modò rerum divinarum alta cognitione imbuit, sed artem quoque ad Populum de DEO cum fructu dicendi tradidit exquisitissimam, quid-

quid

quid ex oratoria, Poëtica, & ceteris liberalibus Disciplinis, quibus excellenti quodam in gradu imbutus erat P. Sfortia, ad eam functionem faceret, pronissimâ voluntate communicando.

§. IV.

Inter Literas in virtute plurimum profecit.

IN perdiscendis Disciplinis nihil optimus Invenis de solidarum virtutum studio remisit, etsi id non parùm difficultatis habeat tam studij ipsius naturâ, quod animum totum ad se trahit, quàm sociorum in eadem palæstra æmulatione, quæ vanitatem gignere solet. Dicam tantùm, ut inde colligantur cetera, solitum illum flagris in se tam dirè animadvertere, ut cogeretur aliquando alienâ uti operâ ad tergum flagrorum idibus lacerum percurandum. Aliàs peccatoris venâ ruprâ tantum sanguinis egressit, ut is, cui ægrorum cura credita erat, assereret, neminem unquam aliàs sibi oblatum, qui tantum vomuisset. Inquisitum est in ejus mali causam, & deprehensum, natum id ex nimis quibusdam & parùm prudentibus conatibus, quibus Juvenis & pervincere se ipsum corpus affligendo, & DEUM amare studuerat; ad id provocatus à socio ejusdam palæstræ Theologicæ, quocum ipsi contentio fuit, quisnam eorum crebrius & intensius ejusmodi actibus uteretur. Unde negari non potest, meritò illum à Domus Ministro occasione quapiam alterum Beatum Aloysium appellatum, P. Sfortiam Pallavicinum verò festivo in eum Anagrammate lusisse: *Paulus segnerus. Purus Angelus es.* Ad rem istam magis affirmandam præclarè facit testimonium P. Josephi Agnelli, quod litteris consignatum penes me est. Quis autem vir sit

P. Jose-